

РЕШЕНИЕ

№ 5270

гр. София, 09.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 09.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **13199** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от Д. С. Д., ЕГН [ЕГН] срещу Решение №2153-21-84 от 22.03.2018г. на Директор на ТП на НОИ С. град, с което е оставена без уважение жалба вх.№1012-21-176/05.02.2018 г. на Д. С. Д. относно зачетения осигурителен стаж с разпореждане № [ЕГН]/4 от 21.12.2017г. на Ръководител "ПО".В жалбата се излага, че така постановеното решение е неоснователно, незаконосъобразно и неправилно.Иска се отмяната му от съда.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призван, се явява лично и с пълномощник – адв. Г., като поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Ответникът по оспорване – Директор на ТП на НОИ С. град не се представлява.От пълномощника на същия е постъпило писмено становище.

Софийска Градска Прокуратура, редовно призвана, не изпраща представител, не взема становище.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка за законосъобразност на оспорения акт, за да се произнесе съобрази

следното от фактическа и правна страна:

От събраните по делото доказателства се установява, че със заявление вх.№2113-21-10128/17.11.2017г. Д. С. Д. е депозирал искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68, ал.3 от КСО, към което е представил изискуемите документ съгласно чл.2 от НПОС за преценка правото и определяне размера на пенсията.

След направена преценка на правото на пенсия, с разпореждане № [ЕГН]/1 от 22.11.2017г. на Ръководител „ПО“ на Д. С. Д. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ по чл.68, ал. 3 от КСО, считано от 16.11.2017г. - датата на придобиване право на пенсия. Пенсията е отпусната в минимален размер съгласно чл.70, ал. 10 от КСО до определяне на действителния ѝ размер по реда на КСО.

С разпореждане № [ЕГН]/4 от 21.12.2017г. на Ръководител „ПО“, личната пенсия за ОСВ на жалбоподателя е изменена на основание чл.99, ал.1, т.2, б."д" във връзка с чл. 10, ал.2 от ППОС и определен действителен размер 207,12 лв. от датата на отпускането ѝ. Размерът на пенсията е определен по реда на чл.70 от КСО от следните данни: зачетен осигурителен стаж в години, 11 месеца и 5 дни от трета категория труд и 6 месеца и 8 дни от втора категория. общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд по реда на чл.104 01 КСО -26 години и 7 месеца ; от индивидуален коефициент 0.853, изчислен по реда на чл.70. ал.3-5 КСО от осигурителния доход на жалбоподателя за периода 19.09.1986г. 24.09.1989г. 13528,00 лв. и от 01.01.1997г. до 31.10.2012г. - 21074.53 лв.. от които от 01.01.1997г. до 30.06.1999г. - 2157706.67 лв. /неденоминирани/ и от 01.07.1999г. до 31.10.2012г. – 18916,82 лв.; процентни добавки по чл.70, ал.1 от КСО за определяне размера на пенсията /за 26 години и 7 месеца x 1,126%/; доход за изчисляване размера на пенсията 692.01 лв., получен като средномесечният осигурителен доход за страната за периода от 12 календарни месеца преди месеца на отпускане на пенсията /11.2016г.- 10.2017г./ - 811.27 лв. е умножен по ИК 0,853.

Така постановеното разпореждане е обжалвано и с Решение №2153-21-84 от 22.03.2018г. на Директор на ТП на НОИ С. град, предмет на настоящото производство е потвърдено.

При служебно извършената проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт, настоящият съдебен състав констатира, че същият е издаден от компетентен орган, в законоустановената форма, при спазване на административно производствените правила за неговото издаване и в съответствие с приложимия материален закон.Актът е издаден от административен орган с териториална и материална компетентност, съгласно чл.117, ал.3 КСО. Спазена е предвидената от закона форма и в него се съдържат изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК. В съответствие с разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от АПК, акта е съобщен на жалбоподателя, което е удостоверено.

Жалбата се явява процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и

срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна.

Спорът между страните е правен и е свързан с начина по който е била определена категорията на зачетения на жалбоподателя осигурителен стаж, както и размера на осигурителния стаж за времето през което работника е полагал труд при различни работодатели.

Жалбоподателят в жалбата си срещу Решение № 2153-21-84/22.03.2018 г. на Директора на ТП на НОИ - С. град до Административен съд София-град изразява претенция в частта относно осигурителния стаж: 1.В Геологопроучвателно предприятие [населено място]. 2. За времето на курс за преквалификация. 3. Общ осигурителен стаж зачетен при отпускане на личната му пенсия за осигурителен стаж и възраст.

С молба по делото е оттеглена жалбата в частта относно признаване на трудов стаж за времето на преквалификация./л. 176 при първоначалното разглеждане пред АССГ/.Уточнено е в открито съдебно заседание от 24.01.2019год. оттегляне на жалбата и в частта относно осигурителния стаж в Геологопроучвателно предприятие [населено място].

Относимата към датата на подаване на искането за отпускане на пенсия от страна на жалбоподателя правна регламентация е тази по чл.68, ал.3 от КСО, съгласно който, в случай, че лицата нямат право на пенсия по ал.1 и 2, до 31.12.2016г. те придобиват право на пенсия при навършване на възраст 65 години и 10 месеца за жените и мъжете и най-малко 15 години действителен осигурителен стаж. От 31.12.2016г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на 67- годишна възраст. Изискуемата възраст за 2017г. за придобиване право на пенсия по чл.68, ал.3 от КСО е навършени 66 години.

Съгласно §9 от ПЗР на КСО, времето, което се зачита за трудов стаж и за трудов стаж при пенсиониране, положен до 31.12.1999 г., съгласно действащите дотогава разпоредби, се признава за осигурителен стаж по КСО. До 31.12.1999 г. е в сила Правилник за категоризиране на труда при пенсиониране /ПКТП/, който определя съответните длъжности, производства и фирми, трудът на които се причислява към съответните категории. Съгласно §2 от ЗР на ПМС № 75/31.03.1998г. трудовият стаж при пенсиониране на работниците и служителите, придобит до 31.12.1999г. включително, се зачита от съответната категория по действащия до тази дата ПКТП. Работните места и видовете дейности и производства, които служат като основание за зачитане на положения на тях труд като осигурителен стаж от първа или втора категория, са изброени изчерпателно в ПКТП (отм.). Въз основа на тази нормативна регламентация следва извода, че причисляването на даден труд към първа или втора категория за целите на пенсионното осигуряване предполага две възможности. Лицето да е заемало длъжност и да е било с място на работа, които са изрично нормативно определени, като такива от съответната категория и само формалното наличие на които презюмира тежестта и вредността на полагания труд.Втората

възможност е законодателно установена в общите разпоредби на т.67 и т.68 от ПКТП (отм.) и се изразява в правото да се докаже по съответния ред, че макар и да не е положен на длъжността и в отрасъл на производството, посочени в правилника, трудът е бил със същата вредност и тежест като на работещите на тези длъжности и в тези отрасли.

Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал.1 от НПОС осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал.4, т.1 от КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. В ал.3 на посочената норма е предвидено, че документът по ал.1 се издава въз основа на изплащателните ведомости, други разходо-оправдателни документи и договори за възлагане на труд. В оспореното в настоящото производство решение, административния орган е изложил мотиви, касаещи липса на документи удостоверяващи твърденията на жалбоподателя за наличие на законови основания за прекатегоризация.

Съгласно Правилник за категоризиране на труда (ПКТП) в разпоредбата на т.76 от ПКТП фигурира списък на сондажни работници визирани в разпоредбата. Изброяването на длъжностите които се считат за сондажни работници е направено от комисия за категоризиране на труда, която е дала пояснения по прилагането и тълкуването на текстовете на отменения правилник, като по тези общо приети критерии се преценява и към настоящия момент правото на всички лица претендиращи, че спадат към сондажните работници по т.76 от ПКТП (отм.).

Както е посочено и в оспореното решение съгласно чл.70 от ПКТП предприятията, фирмите и другите организации, при подготовка на документите за пенсиониране срещу описания трудов стаж посочват съответната точка, по която предлагат да се зачете трудът им, като зачитането и определянето на категорията на осигурителния стаж при пенсиониране е от компетентността на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

Категоризирането на труда при пенсиониране до 31.12.1999 г. е регламентирано в ПКТП, като положеният труд се причислява към съответната категория труд, ако е налице първична отчетна документация, че лицата са работили в определените в съответната точка условия и са заемали длъжност, посочена в съответната точка от същия.

Преценката на категорията труд се извършва на база на представените от заявителя за пенсия писмени документи.

В т.67 от същия е посочено, че времето се зачита само ако е налице първична отчетна документация, доказваща, че лицето е работило в определени в съответната точка фирми, заводи, цехове, площадки, работни места и др. като: заповеди за възлагане за изпълнение от съответното лице на определени работи и дейности; длъжностни характеристики, регламентиращи задълженията и изискванията към съответния вид работа, дейности или професия; първична документация, доказваща плащания, свързани с реализиране на определен обем работа; изплащателни ведомости, партидни книги, наряди за работа, ежедневни или ежемесечни назначителни листове,

протоколи и други. В тежест на жалбоподателя е да установи тези факти представяйки доказателства за тях, а именно писмени доказателства, които да установят твърденията му относно претендираната втора категория на труда, положен при Геологопроучвателно предприятие - [населено място] в периода 02.12.1986 г.-09.03.1991 г.

От страна на жалбоподателя не са представени писмени доказателства, че положеният трудов стаж следва да се зачете по условията на т.7б от ПКТП, поради което и тези му възражения са останали недоказани (за установяването им са недопустими гласни доказателства).

По отношение на претенцията за неправилно зачитане на продължителността на осигурителния му стаж за определени периоди и осигурители същите са също неоснователни.

Съгласно чл.40, ал.1 от Наредба за пенсиите и осигурителния стаж осигурителният стаж се установява с данните по чл.5, ал.4, т.1 от КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и е документ по утвърден образец. По силата на чл.40, ал.3 от НПОС документите по ал.1 се издават въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договора за възлагане на труд. По силата на чл.44, ал.1 от НПОС за осигурителен стаж от трета категория се признава времето на наборна военна служба и времето на обучение на курсанти и школници след навършване на пълнолетие до размера на наборната служба за съответния род войски съгласно действащото законодателство, независимо кога са положени. За този стаж се дължат осигурителни вноски от републиканския бюджет.

В трудова книжка № 34 на жалбоподателя е отразен стаж от 02.12.1975 г. до 07.04.1976 г. положен във Фабрика за безалкохолни напитки. Същевременно по данни от военно - отчетническа книжка е отразена наборна военна служба от 25.03.1975г.-28.10.1977 г.

Съгласно чл.38, ал.11 от НПОС, ако през календарния месец лицето е било осигурено на различни основания, за осигурителен стаж се зачита не повече от един месец. Съобразно същата разпоредба законосъобразно е отказано да бъде зачетен повторно дублирания период от 25.03.1976г. до 07.04.1976 г., въз основа на удостоверителните документи на лицето. Предвид изложеното неоснователна е претенцията му за неправилно зачитане за цитирания период.

Съгласно чл.70, ал.1 от КСО размерът на пенсията за осигурителен стаж и възраст се определя, като доходът, от който се изчислява пенсията, се умножи с процент 1,2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж. Дори и да се зачете денят 24.03.1976 г., то и след зачитането му същото не би оказало влияние върху размера на пенсията му, тъй като за определяне на размера на пенсията правно значение имат само години и месеците (по арг. на чл.70, ал. 1 от КСО)/.

Съгласно чл.6, ал.1 от Наредба за трудовата книжка и трудовия стаж при прекратяване на трудовото правоотношение продължителността на трудовия стаж,

придобит от работника или служителя към дата на прекратяване на трудовото правоотношение, се записва с цифри и думи и се подписва от главния счетоводител и от работодателя, като се подпечатва с печата му. В конкретния случай като доказателство за трудовия стаж в периода 24.09.1979г.- 18.09.1984г., положен при осигурител „Радиозавод“ - [населено място] е представена надлежно заверена трудова книжка. В последната осигурителят е вписал положен трудов стаж в размер на 4 години 11 месеца и 18 дни. Извършеното надлежно оформяне на трудовата книжка не се опровергава от представено Удостоверение образец УП-13 изх.№5507-10-1076/07.09.2017 г. издадено от ТП на НОИ [населено място], тъй като видно от запис в забележка е посочено, че за периода м.03.1980 г. до м.06.1980 г. и м.10.1980 г. няма предадени разплащателни ведомости на поделение „ИРГА" и в частност за жалбоподателя, поради което претенцията му за зачитане на още 6 дни е също неоснователна.

Следва да се има предвид, че жалбоподателят е оспорил съдържанието на коментираното удостоверение, като по повод на жалбата му е постановено Решение № 1040- 10-16/06.03.2018 г. на Директора на ТП на НОИ - Л.. В мотивите на решението е посочено, че след постъпване на жалбата е направена повторна проверка на разплащателните ведомости и лични досиета на [фирма] - [населено място] за претендиращия период м.09.1979 г.-м.09.1984 г. включително. В личните досиета няма данни за Д. С. Д.. В УП-13 №5507-10-1076/07.09.2017 г. подробно е отразена информацията за длъжност, професия, звено от оригиналните разплащателни ведомости със съкращенията, които са вписани. Длъжностните лица изготвили удостоверението са вписали и всички забележки при изготвянето на образца. Продължителността на трудовия стаж отразен в удостоверението припокрива отразените трудови дни на лицето от разплащателните ведомости. Спазени са изискванията на разпоредбите на чл.9 от КСО и чл.38 и чл.39 от НПОС. При тези мотиви е намерил издаденото удостоверение образец УП-13 №5507-10-1076/07.09.2017 г. за съобразено с данните от приетите за съхранение изплащателни документи и законосъобразно, а жалбата за неоснователна.

С оглед на това е и неоснователно направеното искане за повторно удостоверяване на претендиращия период, тъй като зачитането на положения трудов стаж е направено въз основа на надлежно заверената трудова книжка на жалбоподателя.

Съгласно чл.9, ал.1, т.1 от КСО осигурителният стаж се изчислява в часове, дни, месеци и години. За осигурителен стаж се зачита времето, през което лицата по чл.4, ал. 1. т. 1 са работили при пълното законоустановено за тях работно време, ако са внесени или дължими осигурителните вноски върху полученото, начисленото и неизплатеното, както и неначисленото възнаграждение, но не по-малко от минималния осигурителен доход по чл.6, ал.2, т.3 за съответната професия; когато лицето е работило при непълно работно време, осигурителният стаж се зачита пропорционално на законоустановеното работно време.

По силата на чл.38, ал.3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж осигурителният стаж на лицата по чл.4, ал.1, т.1-4, 6 и 7 от КСО за времето след 31 декември 2002 г., а за лицата по чл. 4, ал. 1, т. 8 - за времето след 27 декември 2003 г.,

се зачита и изчислява както следва:

1. за един ден осигурителен стаж се зачита времето, през което лицата по чл. 4, ал.1. г. 1-4 и б са отработили пълното законоустановено за тях работно време за деня и за това време са внесени или са дължими осигурителните вноски върху възнаграждението им, а за работниците и служителите - върху не по-малко от минималния осигурителен доход за съответната професия по икономическа дейност;

2. осигурителният стаж на лицата по т. 1, които са работили при непълно работно време и са били осигурени върху не по-малко от минималния осигурителен доход за професията по икономическа дейност за съответната продължителност на работното време, се изчислява, като сборът от отработените часове се раздели на установената с нормативен акт продължителност на работното време.

В конкретния случай за претендирания период 01.02.2007 г.-02.05.2007 г. жалбоподателят е представил удостоверение обр.УП-3 №92/26.11.2012 г. издадено ЦДГ №19 „Света С.". В него осигурителят е посочил, положен трудов стаж на 6 часа в цитирания период и изчислен осигурителен стаж в размер на 02 месеца 04 дни и 04 часа.

Следователно при зачитане на претендирания стаж административния орган е спазил и разпоредбите па чл.9, ал.1, т. 1 от КСО и чл.38, ал.3 от НПОС, като осигурителният стаж за периода, през които е работил при непълно работно време (6 часа) от 01.02.2007 г. до 02.05.2007 г. правилно е зачетен пропорционално на законоустановеното работно време в размер на 02 месеца 08 дни и 02 часа.

По изложените съображения и Решение №2153-21-84/22.03.2018 г. на Директора на ТП на НОИ - С. град се явява законосъобразно.

С оглед направеното оттегляне на жалбата (въпреки изложеното по –горе за пълното), в частта относно признаване на трудов стаж за времето на преквалификация и оттегляне на жалбата и в частта относно осигурителния стаж в Геологопроучвателно предприятие [населено място], то производството по делото следва да бъде прекратено в тази част.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по жалбата на Д. С. Д., ЕГН [ЕГН] срещу Решение №2153-21-84 от 22.03.2018г. на Директор на ТП на НОИ С. град, в частта относно признаване на трудов стаж за времето на преквалификация и относно осигурителен стаж в Геологопроучвателно предприятие [населено място].

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. С. Д., ЕГН [ЕГН] срещу Решение №2153-21-84 от 22.03.2018г. на Директор на ТП на НОИ С. град, в останалата и част.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от получаването на съобщение за това с препис за страните.

СЪДИЯ: